

Arrest

nr. 119 908 van 28 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 november 2013 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. DESCAMPS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 26 juni 2013 een aanvraag tot verblijf in.

1.2. Op 5 november 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"[...] In uitvoering van artikel 26, §4, 2° lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of van artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 juli 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten

van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfsaanvraag die ingediend werd door :

[...]

Om de volgende reden geweigerd :

Verzoekster kan zich niet beroepen op de bepalingen voorzien in artikel 10, §2 van de wet van 15.12.1980 op de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gewijzigd bij wet van 08.07.2011.

Betrokkene voldoet aan geen enkele voorwaarde van artikel 12bis van de wet van 15.12.1980 : Op datum van de aanvraag gezinshereniging was de inschrijving van Italië reeds verstreken, dit sedert 23.09.2013.

Uit de aangebrachte documenten blijkt dat de vervoegde vreemdeling niet voldoende bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, §5 van de wet van 15.12.1980 om in zijn eigen behoeften en deze van zijn familieleden te voorzien zodat zij niet ten laste zouden vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Betrokkene geniet werklozensteun, en er worden geen bewijzen overlegd dat er actief op zoek gegaan wordt naar werk.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis : legaal verblijf verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 10bis en 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel en van artikel 8 EVRM.

Verzoekende partij start haar betoog met een theoretische uiteenzetting over de door haar aangevoerde bepalingen en beginselen en stelt verder dat er geen enkele rechtvaardiging of analyse is gemaakt, dat het gaat om een stereotiepe motivering die gebaseerd is op een foutieve feitenvinding. Verzoekende partij wijst erop dat de aanvraag werd ingediend op 26 juni 2013, lang voordat de Italiaanse verblijfsvergunning verstrekt zodat de bestreden beslissing uitgaat van een verkeerde premisse. Zij meent verder dat de motivering over de bestaansmiddelen niet pertinent is en in elk geval geen redelijke en zorgvuldige beoordeling van de feiten. Bovendien werd niet nagegaan of er zich bijzondere omstandigheden voordoen waardoor de verzoekende partij in de voorwaarden is om de aanvraag vanuit België te doen. Er wordt geen rekening gehouden met het feit dat verzoekende partij voor zij naar België kwam al niet meer in haar land van herkomst verbleef maar wel in Italië zodat de banden met het land van herkomst beperkt zijn. Evenmin worden de samenwoning en het vaderschap van haar echtgenoot over andere kinderen en het feit dat verzoekende partij concreet deel uitmaakt van het gezin afgewogen. Buitengewone omstandigheden zijn nochtans een criterium in artikel 10bis van de Vreemdelingenwet. Bovendien maakt de bestreden beslissing een schending uit van haar privé- of gezinsleven nu er geen enkele toetsing werd gemaakt.

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

2.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij een aanvraag voor toelating tot verblijf heeft ingediend in functie van haar echtgenoot.

In de bestreden beslissing wordt onder meer verwezen naar artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 10, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.”

Artikel 10, §5, van de Vreemdelingenwet luidt :

“§ 5. De stabiele en toereikende bestaansmiddelen bedoeld in § 2, derde lid, moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

2.5. Daargelaten de vraag of de verzoekende partij op het ogenblik van haar aanvraag nog over een geldige verblijfsvergunning beschikte, dient vastgesteld dat zij, opdat zij kan worden toegelaten tot verblijf in functie van haar echtgenoot, dient aan te tonen dat deze over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt in de zin van artikel 10, §5 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij betwist niet dat zij enkel bewijzen heeft voorgelegd van het feit dat haar echtgenoot, in functie van wie zij haar verblijfsaanvraag heeft ingediend, een werkloosheidsuitkering geniet. Dit strookt tevens met de gegevens uit het administratief dossier. Er blijkt verder niet dat verzoekende partij bewijzen heeft voorgelegd dat de echtgenoot actief werk zoekt (of hiervan is vrijgesteld). De uiteenzetting van verzoekende partij laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Bezwaarlijk kan worden gesteld dat het in casu om een stereotiepe motivering gaat nu rekening werd gehouden met de specifieke gegevens die de zaak van de verzoekende partij kenmerken en hieromtrent ook uitvoerig wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partij betoogt dat niet werd nagegaan of er buitengewone omstandigheden in haren hoofde zijn waardoor zij toch de aanvraag in België kan doen en er daarbij op wijst dat zij beperkte banden heeft met het land van herkomst, wijst de Raad erop dat – daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij haar aanvraag tot toelating tot verblijf baseerde op de artikelen 10 en 12bis, §1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en zij haar aanvraag geenszins geënt heeft op artikel 12bis, §1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet dat het heeft over buitengewone omstandigheden die haar verhinderen terug te keren naar haar land om het vereiste visum aan te vragen zodat verzoekende partij dan ook niet dienstig kan voorhouden dat er rekening had moeten worden gehouden met het feit dat zij maar beperkte banden heeft met haar land van herkomst alsook de samenwoning met haar echtgenoot en het feit dat deze laatste kinderen heeft – alleszins dient gesteld dat de bestreden beslissing geschraagd wordt door het determinerend motief dat zij niet heeft aangetoond dat haar echtgenoot over stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikt in de zin van artikel 10, §5 van de Vreemdelingenwet zodat haar betoog waarom haar aanvraag in België zou moeten worden behandeld gericht is tegen een overtollig motief hetgeen geen weerslag heeft op de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing die geschraagd wordt door een determinerend motief dat verzoekende partij niet heeft weten te weerleggen. De vaststelling dat zij niet heeft aangetoond dat haar echtgenoot beschikt over stabiele en toereikende bestaansmiddelen in de zin van artikel 10, §5 van de Vreemdelingenwet is voldoende om te besluiten tot de weigering van verblijf.

De verwijzing van de verzoekende partij naar artikel 10bis van de Vreemdelingenwet is voorts niet dienstig nu zij op generlei wijze aantoonde dat zij onder deze bepaling valt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

2.6. Verzoekende partij meent tenslotte dat een schending van artikel 8 EVRM voorligt.

2.7. Er moet evenwel worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat verzoekster enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen. Verzoekster toont ook niet aan dat zij enkel in België een gezinsleven met haar echtgenoot kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in haar land van herkomst of elders. In dit verband moet worden opgemerkt dat haar echtgenoot net zoals verzoekster de Marokkaanse nationaliteit heeft en dat het gegeven dat diens verblijfsrecht in België zou teloorgaan indien hij België voor langere tijd zou verlaten bezwaarlijk als een hinderpaal kan worden beschouwd om met verzoekster in hun gezamenlijk land van herkomst een gezinsleven op te bouwen. Uit artikel 8 van het EVRM kan bovendien geen algemene verplichting voor een Staat afgeleid worden om de keuze van de gemeenschappelijke verblijfplaats van echtparen te eerbiedigen of om een gezinsvorming op het grondgebied toe te laten (EHRM 19 februari 1996, nr. 23.218/94, Gül/Zwitserland; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), Handboek EVRM Deel 2 Artikels-gewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 754-756). Er blijkt derhalve niet dat er sprake is van een effectieve inmenging in het gezinsleven van verzoekster of dat op verweerder enige, uit artikel 8 van het EVRM voortvloeiende, positieve verplichting zou rusten om verzoekster toe te laten tot een verblijf op het Belgisch grondgebied.

2.8. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel of het evenredigheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.9. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, in al zijn onderdelen ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER